

Andragendet er saalydende:

„Undertegnede, der har tjent i det lgl. Artilleri Regiment fra 6te Januar 1832 til 25de Juni 1841, blev derfra forsat til det hollstenste Gendarmeri, hvorfra jeg afgik efter 11 Aars Tjenestetid den 8de December 1842. Efter den Tid har jeg stadig været ansat ved Jernbanernes Anlæg, saavel i Kongeriget som i Hertugdømmerne, indtil 1863, hvor jeg da i December meldte mig i Krigsministeriet som Frivillig og blev ansat som Overskrværter og Kommandeur for Infanterireservens Sundhedstropper. Efter Rekruten fra Dannevirke blev jeg ved Reservens Opløsning ansat som Forvalter over samtlige Parakoleire i Dybbøl og paa Als, og efter Overgangen paa Thy som Fouragemagasinsforvalter indtil den 1ste September, og til min Afgang 1ste Januar 1865 overtog jeg Kommandoen over 3die Divisions Sundhedstropper. Efter min Afgang har jeg som dansk Undermaat været bojet i Sønderborg i 20 Aar, er nu kommen hertil, ikke fordreven, uden Erhverv, gammel og efter Krigen Krøbling paa begge Hænder; jeg maa derfor søge Understøttelse, da jeg er arbejdsudygtig, med lufkede Hænder i mit 73. Aar, og beder derfor den høie Rigsdag, i Betragtning af min Tjenestetid, høie Alder og da jeg er Krøbling, at forunde mig en maanedlig Understøttelse for de 34 Aar, jeg endnu har at leve i“.

Da det ikke ses, at Ansøgeren har henvendt sig til Krigsministeren, gjør Udvalget ingen Indstilling.

22. Fra affædiget Kapitain Kasmus Petersen af Kjøbenhavn om forhøiet Understøttelse. (Indbragt den 3die November 1886 af Folkethingmanden for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds, Trier, og paany den 14de Februar 1887 af Folkethingmanden for Weile Amts 3die Valgkreds, T. H. Nielsen.)

Andragendet er saalydende:

„Naar Undertegnede ved nærværende underdanige Andragende ansøger den høie Rigsdag om at forunde mig en Forhøielse af den mig i Finantsaaret 1881—82 tilstaaede aarlige Understøttelse, skal jeg næst at henvise til mit den Gang indgivne Andragende, tilslade mig at anføre Følgende: Under 4de November 1880 ansøgte jeg, der den Gang var henved 60 Aar gammel, den høie Rigsdag om at forunde mig en extraordinær Pension eller en aarlig Understøttelse i Lighed med, hvad der var tilstaaet nogle med mig i Klasse staaende affædigede Officerer. I det nævnte Andragende gav jeg en udførlig Fremstilling saavel af mit tjenstlige som private Forhold, og den høie Rigsdag viste mig den Günst tilstaa mig en aarlig Understøttelse af 600 Kroner. Med inderlig Taknemmelighed har jeg modtaget denne Understøttelse, som det var mit Haab ved privat Erhverv at kunne supplere saaledes, at jeg kunde subsistere. Dette er, naaget al Anstrengelse fra min Side, ikke faldet i min Lod, og det er derfor, at det i min nuværende fremrykkede Alder desværre er blevet et Livsspørgsmaal for mig at erholde en Forhøielse, uden hvilken jeg udfættes for at gaa de yderste Savn i Møde i min Alderdom, efter at have ofret mine bedste Manddomsaar i Fædrelandets Tjeneste. Jeg er nu i en Alder af henved 66 Aar, og naar man har naaet denne Alder, tør man ikke mere gjøre sig Haab om at komme i offentlig eller privat Virksomhed; hertil kommer, at der med denne Alder gjør sig andre Svagheder gjældende, saaledes f. Ex. nægter ikke alene mit Syn mig sin Tjeneste, men jeg lider ofte i den Grad af Gigtaanfald i Arme og Hænder, at jeg til sine Tider er ude af Stand til at føre Pennen eller forrette anden Gjerning. Endvidere kan jeg ikke undlade at anføre, at jeg ved en flereaarig haabløs Sygdom, der hjem søgte min Hustru og som endte med Døden, ikke har kunnet undgaa at stifte nogen Gjæld, hvilken det vil være mig umuligt, uden gunstig Bistand, at afvikle. Dette thunger meget haardt paa mig, der paa Grund af mine tarvelige Fordringer til Livet stedse har været i Stand til at svare Enhver Sit. Endelig skal jeg tillade mig at tilføie, at jeg først i en meget fremrykket Alder, og efter at mit Haab om Selverhverv var glippet, troede at turde henvende mig til den høie Rigsdag om Bistand, samt at jeg er en af de Faa, der er tilbage af de Officerer, der som Frivillige have deltaget i samtlige Felttog 1848—50 og 1864, i hvilket sidste jeg deltog som Kapitain og Kompagnikommandør. I Henhold til det saaledes Anførte over jeg at haabe, at den høie Rigsdag gunstigt vil tilstaa mig den ansøgte Forhøielse“.